

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

VII. Facultas creandi Abbates Titulares in Congregatione Monachorum
Montis Oliveti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

ferie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Consilio, quod vota prædicta in dicta Congregatione Missionis post illius confirmationem Apostolicam præfata emissa, & emittenda ab aliis quam a pro tempore existente Romano Pontifice, & Superiore Generali ejusdem Congregationis in actu dimissionis, ab ipsa Congregatione licite, & valide non poterint, nec possint dispensari, commutari, aut alias quomodolibet dissolvi vigore cuiuscumque Jubilæi, Bullæ Cruciatæ, seu alterius Privilegii, Indulti, Constitutionis, sive concessionis non facientium expressam dictorum votorum mentionem, autoritate præfata tenore præsentium declaramus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, ac pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contrigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Alexander prædecessor in suis literis præfatis concessit non ob stare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem profus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis si forent exhibitæ, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Junii 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

I. G. Slufius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Julii part. 1. fol. 230.

Licentia, ut Fratres Ordinis S. Francisci de observantia, etiam Presbyteri, medicinæ, & Chirurgiæ periti de suorum Superiorum licentia artes hujusmodi ad commodum, & utilitatem Christianorum in Terra Sancta existentium, possint exercere.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Um, sicut dilectus filius Jacobus Quintana a Jesu Maria Frater expressè professus Ordinis Minorum S. Francisci de observantia nuncupatorum, ac Terræ Sanctæ in Romana Curia Commissarius Generalis nobis nuper exponi fecit, in Civitate Sancta Hierusalem, totaque custodia Terræ Sanctæ dicti Ordinis, nullus adfit Medicus, vel Chirurgus Sæcularis, qui Infirmis & languidis in eorum infirmitatibus medeatur; Ibi vero esse soleant Fratres Ordinis præfati artium Medicinæ, & Chirurgiæ periti, qui medicam, chirurgicamque manum Christianis infirmis adhibere possent.

§. 1. Nobis propterea dictus Jacobus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Jacobi desideriis hac in re quantum cum Domino possu-

mus, favorabiliter annere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus dicti Ordinis artium Medicinæ, & Chirurgiæ hujusmodi peritis, etiam in sacro Presbyteratus Ordine constitutis, in Terra Sancta prædicta nunc, & pro tempore commorantibus, ut de Superiorum suorum licentia artes Medicinæ, & Chirurgiæ prædictas juxta illarum præcepta ad commodum, & utilitatem Christianorum in eadem Terra Sancta nunc, & pro tempore existentium dumtaxat, gratis tamen, & sine ulla mercede, ac in casu necessitatis tantum exercere, ac medicamenta, & alia necessaria præbere, & adhibere libere, & licite, ac sine ullo conscientia scrupulo, vel irregularitatis, alteriusve pœnæ, vel censuræ Ecclesiasticæ incursum possint & valeant, autoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus.

§. 2. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 7. Julii 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

I. G. Slufius.

Registrata in Secretaria in lib. Brev. Mensis Julii 1670. par. 1. fol. 484.

Indultum concessum Generali, & Diffinitorio Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti pro tempore existen. utendi facultate creandi Abbates titulares, eis per Constitutiones Ordinis attributa &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Solicitude pastoralis officii, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini divina dispositione præsidemus, nos admonet, ut paternam religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub suavi monasticæ vitæ jugo mancipatorum curam gerentes, laudabilia eorum studia propositis præmiis excitare, atque fovere quantum nobis ex alto conceditur satagamus.

§. 1. Dudum siquidem per sel. rec. Urbanum PP. VIII. prædecessorem nostrum accepto, quod in Congregatione Monachorum Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti ex multiplici Abbatum titularium, seu Benemeritorum creatione, seu deputazione nonnulla inconvenientia, non sine monasticæ disciplinæ, & regularis observantiæ detrimento orientur, idem Urbanus prædecessor his obviare volens, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis Generali, & aliis Abbatibus, Visitatoribus, Diffinitorio, & quibusvis aliis dictæ Congregationis superio-

Indugetur ut artem Medicinæ, & Chirurgiæ valeant exercere.

Gratis sine ulla mercede, ac in casu necessitatis.

Derogat contrariis.

Edita die 7. Julii 1670.

VII. Die 19. Julii 1670. An. 1.

Nunc primò edita.

Exordium.

ribus

Declaratio.

Decretum irritans.

Contrariis derogatio.

Fides transumptorum.

Edit. 23. Jun. 1670.

V I. Edita An. D. 1670.

Hactenus non impressa.

Exordium.

1670.
Urban. VIII
prohibet Ab-
bates Titula-
res in Con-
gregatione
Olivetana.

Preces Card.
Protektoris
d. Congrega-
tionis.

Indulgee
posse creati
12. Abbates
Titulares
tantum.

Prohibet ex-
pectationes.

Qualitates
dicorum Ab-
batum crea-
ndorum.

Decretum ir-
ritans.

Derogat con-
trariis.

ribus quocumque nomine nuncupatis, ne de cætero Abbates titulares, seu Benemeritos in eadem Congregatione quovis prætextu, vel quæsito colore facere, creare, constituere, seu deputare auderent, vel præsumerent, sub privationis officiorum per eos obtentorum, ac vocis activæ, & passivæ eo ipso absque ulla declaratione incurrerent, & nullitatis pœnis interdixit, & prohibuit, & alias prout in ipsius Urbani prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 16. Januarii 1627. expeditis, quorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius noster Cæsar S. R. E. Presbyter Cardinalis Facchinettus nuncupatus Congregationis præfate apud nos, & Sedem Apostolicam Protektor nobis nuper exposuit, stricta illa Urbani prædecessoris prohibitio, quæ salubri quidem consilio, ad excludendam ambitiosorum importunitatem, cavendaque rei familiaris, atque regularis disciplinæ detrimenta, emanavit, id tamen adferat incommodi, ut præcisâ penitus spe præmiorum, Monachos dictæ Congregationis ad subeundos in obsequium ipsius Congregationis labores, ac literarum, aliæque religiosa studia reddere possit seigniores: nobis propterea dictus Cæsar Cardinalis, & Protektor humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Cæsaris Card., & Protektoris desiderio hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, debitumque virtuti honorem, & præmium rependi cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus Abbati Generali, & Diffinitorio Congregationis præfate, ut facultate creandi Abbates titulares eis per Constitutiones ejusdem Congregationis a Sede Apostolica confirmatas attributa uti liberè, & licite possint, ita tamen ut duos dumtaxat Abbates titulares pro qualibet ex sex Provinciis, quibus tota Congregatio præfata constat, creare, illisque defunctis, alios duos in eorum loca subrogare valeant, expectativas autem concedere, aut Abbates titulares supra numerum præfixum hujusmodi constituere nequeant, nec ad Abbatiam titularem hujusmodi, nisi eos, qui vel lecturam laudabiliter exercuerint, vel verbi Dei prædicatione celebres, aut propter operam rei œconomicæ persunctam de Congregatione præfata notabiliter benemeriti sint, promovere possint, autoritate apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præfatis Urbani prædecessoris literis, aliisque ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis, ejusque Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris ad præmissorum effe-

ctum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Julii 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Julii par. 2. fol. 421.

Confirmatio Privilegii Leonis X. favore Congregationis Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, ut invitis Monachis, seu Eremitis, in eorum Ecclesiis Episcopi Locorum Ordinarii divina celebrare non possint.

C L E M E N S P A P A X .

Ad perpetuam rei memoriam.

Injuncta nobis divinitus pastoralis officii ratio postulat, ut paternam Religiosorum Virorum, eorum, præsertim, qui a sæculi turbis longe remoti, vota sua Altissimo mente quieta, & ad Deum per contemplationis sublimitatem, atque suavitatem elevata reddere satagunt, curam gerentes, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad conservandam religiosam eorum tranquillitatem pie, provideque concessa esse noscuntur, quo firmius, solidiusque perennent, Apostolici muniminis nostri præsidio constabiliamus.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, quod dudum fel. rec. Leo Papa X. Prædecessor noster eidem Congregationi privilegium concessit, ut invitis ipsius Congregationis Monachis, seu Eremitis, in eorum Ecclesiis Episcopi Locorum Ordinarii divina celebrare non possent, ipsumque privilegium una cum cæteris ejusdem Congregationis privilegiis pluries a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & novissime a rec. mem. Clemente Papa IX. Motu proprio per quasdam suas die 19. Julii 1669. expeditas literas confirmatum fuit.

§. 2. Cum autem, sicuti eadem expostio subjungebat, privilegium præfatum dictæ Congregationi ad conservandum in ea solitudinis, atque silentii spiritum maxime sit necessarium, attento, quod ejusmodi functiones Episcopales fieri non soleant sine erectione Baldacchini, ac populi affluentia: unde præfatorum Eremitarum inter silvas, & nemora, ut plurimum degentium monastica tranquillitas perturbaretur, simulque orationis, atque contemplationis vigor relaxari posset: Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, privilegium supradictum memoratæ Congregationi Eremitarum Camaldulensium a præfato Leone concessum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, &

Edit. 19. Julii 1670.

VIII.
Edita An. D. 1670.

Quæ hæcenus impressa non fuit.

Proœmium.

Supplicatio.

Causa Indulti.

Confirmat prout in rub.

Decretum irritans.

fore,